

чада, като истинны пастыры за словесно-то ста-
до, православны-тѣ христіаны.

Отъ тѣхъ югозападнѣхъ Славяно-Българскѣхъ
странѣхъ не има друго никое мѣсто по-замѣчательно
прочуто и познато какъ-то тѣхъ св. горѣ, за що
то отъ нашы-тѣ братіа Българы има рѣдко въ
свой-а животъ да не сѣ ходили, или да не е казалъ
нѣкой: да ли не ще ма Богъ сподоби да идѣ на по-
клоненіе на това свато мѣсто. Въ старо врѣмѣ сѣ
е наричало отъ Валены-тѣ Акти, за що-то въ врѣ-
мѣ-то на Түкидида въ 400 години прѣдъ Христа
азыкъ-а е былъ размѣсенъ съ Валенскы и Фракій-
скы разговоры, какъ-то сега Гръчскы и Българскы
по-вѣче.

Трѣбва и ные братіа да прибѣгвамы съ
големо усърдіе къмъ това свато мѣсто, въ
кое-то непрѣстанно денонощно къмъ Бога
моленіе сѣ съвършава; за що-то тамъ сватѣи
отци свой-а животъ изнурѣхъ, а намъ при-
вѣжице оставихъ, да послѣдувамы по
тѣхны-тѣ заповѣды и да наследимъ царство-то
небесно въ оныи-а свѣтъ и въ неокончаемый-а
животъ. Аминь.